

der mulighed for at pålægge anlægget forsyningspligt efter stk. 3.

I stk. 1, 2. pkt., er indføjet en bestemmelse om vandforsyningsanlæg, der forsyner flere ejendomme inden for en samlet bebyggelse, men som ikke er almene anlæg, idet de ikke forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme. Sådanne anlæg omfattes ikke af reglerne i kapitel 8 i almindelighed, således ikke reglerne om pligt til udbygning eller ændring af forsyningsområder. Der kan imidlertid forekomme tilfælde, hvor det vil være det rimeligste, at et sådant anlæg påtager sig forsyningen af nogle få andre ejendomme i bebyggelsen, f. eks. hvis det er svært eller uforholdsmæssigt dyrt at placere nye indvindingsanlæg for ejendommene. Bestemmelsen giver amtsrådet mulighed for at give pålæg om en sådan forsyning. Også i så henseende kan amtsrådet i medfør af stk. 2 fastsætte vilkårene for forsyningen.

Stk. 3 svarer til den bestemmelse om forsyningsområder, der findes i udvalgsindstillingens § 10.1. Bestemmelsen er ny. Ved ordet »forsyningsområde« må i stk. 3 forstås det område, som anlægget engang i fremtiden ved fuld udbygning skal forsyne. Amtsrådet skal kunne ændre disse forsyningsområder, herunder bestemme, at et forsyningsområde eller en del af et forsyningsområde, der hidtil har været henlagt under et anlæg, fremtidigt skal henføre under et andet anlæg, således at det sidstnævnte anlæg får »sammenlagte« forsyningsområder.

Til § 46.

Bestemmelsen svarer til udvalgsindstillingens § 13.3., § 13.4. og § 15.3.

Stk. 2 fastsætter, hvorledes en kommune skal holdes skadesløs, når den forsyner et område uden for kommunen. Som det er nævnt i de almindelige bemærkninger under afsnit III, var der med hensyn til forståelsen af denne bestemmelse uenighed mellem et mindretal i udvalget vedrørende vandforsyningen i hovedstadsområdet, nemlig repræsentanterne for Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner, og udvalgets øvrige medlemmer. Miljøministeriet forstår bestemmelsen på samme måde som udvalgsflertallet. Herefter sigtes der ved ordene »holdes skadesløs i alle forhold vedrørende leveringspligten« kun på skadesløsholdelse for de udgifter, der direkte går til forsyning af det nye område. Der er i så henseende tale dels om anlægsudgifter (»alle udgifter, der er forbundet med anskaffelse af de for levering nødvendige anlæg m. v.«), dels om driftsudgifter (»udgifterne i øvrigt ved fremskaffelse og levering af vand«).

Det ligger i reglerne i kapitel 8, at et alment vandforsyningsanlæg må være indstillet på at påtage sig nye forsyningsopgaver uden at lægge merpriserne herved alene på de nye forbrugere. Er der tale om levering til et privat alment anlæg, må dette spørgsmål afgøres ved forhandling mellem kommunen og det private anlæg. Er der derimod tale om levering til et andet kommunalt anlæg, foreslås det i stk. 3 i overensstemmelse med flertallets forslag i udvalgsindstillingen, at prisen i mangel af enighed skal kunne fastsættes af amtsrådet (hovedstadsrådet). Mindretallet har stillet forslag om, at prisen skal fastsættes af en voldtgiftsret på 4 medlemmer, hvoraf de 2 kommuner vælger hver én og miljøstyrelsen én, medens præsidenten for Højesteret udpeger voldtgiftsrettens formand, der som opmand afgør sagen.

Til § 47.

Bestemmelsen svarer til udvalgsindstillingens § 14.

I stk. 1, fastslås det, at amtsrådet kan pålægge både private og kommunale vandværker at foretage udbygninger, der skønnes nødvendige af hensyn til vandforsyningsstrukturen.

I stk. 2 fastsættes, at et privat anlæg kan kræve sig overtaget af kommunen, såfremt det ikke finder at kunne opfylde et pålæg om udbygning. Vilkaarne herfor fastsættes af amtsrådet.

Til § 48.

Bestemmelsen, der er ny, svarer til udvalgsindstillingens § 12 og må bl. a. ses som en følge af lovforslagets formålsbestemmelser.

Efter bestemmelsen kan det for det første pålægges en række almene vandforsyningsanlæg, offentlige som private, at deltage i en sammenkobling af anlæggene ved hjælp af forbindelsesledninger mellem anlæggene og eventuelt samtidig ved opførelse af nye højdebeholdere, pumpestationer m. v. og at deltage i udgifterne ved ordningen, uden at det er nødvendigt i den forbindelse at rejse spørgsmål om ændring af anlæggenes ejerforhold. Ved en sådan sammenkobling kan der opnås flere driftsmæssige fordele. Således kan et anlæg kobles ud under reparation, anlæg med god kapacitet kan støtte anlæg med utilstrækkelig kapacitet, og anlæggenes uudnyttede natkapacitet kan udnyttes ved indpumpning i en fælles beholder. Den kapacitetsforøgelse, som sammenkoblingen vil betyde, kan endvidere gøre det muligt at udskyde opførelsen af nye vandværker.

Bestemmelsen vil imidlertid også kunne anvendes